

ikke at forhøje Taksterne, dels at forhøje mindre, end Forslaget gaar ud paa. Jeg henviser i saa Henseende ogsaa til forskellige Andragender, som ere indkomne til Udvalget, og det er navnlig de Varer, som disse Andragender omhandle, vi i saa Henseende have taget Hensyn til.

Med Hensyn til Persontaksterne har Flertallet foreslaaet nogle ganske faa Ændringer. Jeg skal tillade mig kort at gennemgaa dem. Det vil ses, at vi til § 1 under Ændringsforslag Nr. 1 har stillet et Ændringsforslag om, at Grundtaksterne forhøjes. Naar vi have gjort det, er det, fordi vi have foreslaaet, at Lovforslagets Tillæg af 5 og 10 Øre henholdsvis for 3die og 2den Klasses Billetter stryges. Endvidere foreslaa vi, at der skal indføres Dobbeltbilletter med Rabat paa Afstande indtil 20 km inklusive, og paa disse Afstande vil der ved Køb af Dobbeltbilletter ikke blive nogen Forhøjelse af Billetpriserne. Endelig foreslaa vi, at Zonegrænsen rykkes ned fra 196 km, som Forslaget lød paa, til 169 km. Men disse tre Foranstaltninger ville selvfølgelig bevirke, at der bliver en Indtægtsnedgang. Denne foreslaa vi kompenseres derved, at vi forøge Grundtaksten saaledes, at den pr. km med almindelige Persontog og blandede Tog for 2den Klasse ikke maa overstige 4,75 Øre og for 3die Klasse ikke maa overstige 2,75 Øre. Herved vil efter vort Skøn Merindtægten i alt væsentligt kunne blive den samme som den, Forslaget bød. Jeg tror, at det rent forretningsmæssigt set vil være en Fordel at indføre Dobbeltbilletter paa de kortere Afstande. Under Sagens første Behandling blev der navnlig henvist til den stærke Konkurrence, Statsbanerne have her i Københavns Omegn, bl. a. med Sporvejene. Det er til Dels for at imødegaa denne Konkurrence, at Udvalgets Flertal — og jeg tror, jeg kan sige, at hele Udvalget billiger det — foreslaar, at vi indføre Dobbeltbilletter paa disse korte Afstande. Men vi kunne selvfølgelig ikke gennemføre dem alene for Københavns Omegn; de maa komme til at gælde overalt i Landet, og jeg føler mig overbevist om, at denne Foranstaltning vil blive modtaget med stor Velvillie i saa godt som alle Kredse, for derved ville vi ogsaa for det øvrige Lands Vedkommende naa, at f. Eks. de egentlige Kunderejser ind til Byerne ikke ville blive dyrere, end de ere nu, og dette er noget, vi fra Flertallets Side have sat megen Pris paa.

Ændringsforslag Nr. 2 gaar blot ud paa, at vi i Lovforslaget indsætte den

Zonegrænse, hvorfra der gives en yderligere Rabat i Billetpriserne. Denne har tidligere været fastsat ved 100 km, men har ikke været indsat i Loven. Vi mene imidlertid, at det vil være heldigt, at alle og enhver kunne se i Loven, hvor denne Zonegrænse begynder. Den foreslaas nu sat ved 169 km.

Ved Ændringsforslag Nr. 3 foreslaas, at Ministeren bemyndiges til paa enkelte Dage i Tog af en Vognklasse mellem bestemte Stationer at nedsætte Billetpriserne, men vi have begrænset Nedsættelsen saaledes, at den ikke kan overstige $33\frac{1}{3}$ pCt. Vi tro ogsaa, at det rent forretningsmæssigt set maa være heldigt at give Ministeren en saadan Bemyndigelse. Jeg skal henvise til, at Privatbanerne i stor Udstrækning benytte en saadan Foranstaltning og tidt udsende f. Eks. Søndagstog mellem bestemte Stationer, og Privatbanerne mene, at der er en Forretning i det. I det hele taget ønske vi fra Flertallets Side, at Banerne maa blive drevne saa forretningsmæssigt som muligt, og dette Ændringsforslag er fremsat for at give dem en Adgang mere i saa Henseende.

Under Ændringsforslag 4 foreslaa vi, at „Ugekort“ forandres til „8 Dages Kort“. I Lovforslaget var det foreslaaet, at der skulde kunne udstedes Ugekort for 3die Klasse. Det er noget, vi ikke tidligere have kendt; vi foreslaa nu, at dette ændres til „8 Dages Kort“, idet man derved naar, at disse Korts Benyttelse kan udstrækkes til to Søndage, hvilket selvfølgelig har stor Betydning for dem, som løse dem.

Endelig under Nr. 5 foreslaa vi, at direkte Billetter saa vidt muligt skulle udstedes mellem alle egentlige Stationer ad den korteste Vej. Denne Bestemmelse har tidligere staaet i den gældende Lov, og vi ønske at indføre den paa ny. Vi have dog sagt „saa vidt muligt“, idet vi erkende, at der kan gives enkelte Tilfælde, hvor det er vanskeligt for Administrationen at opfylde denne Bestemmelse, men naar vi indsætte Bestemmelsen, saaledes som Flertallet foreslaar den, er det en Forudsætning fra Flertallets Side, at det vil ske, og efter de Forhandlinger, vi have haft med Ministeren, forvente vi, at denne Forudsætning vil ske Fyldest.

Som det vil ses, er der et Mindretal, der har stillet Forslag om en Kommission, det er jo det centrale i Mindretallets Forslag. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa de forskellige Mindretals Ændringsforslag, men skal kun sige, at Tanken om en Kommission eller et Udvalg er ogsaa